

Openbaar Ministerie

College van Procureurs-Generaal

Parket-Generaal

Postbus 20305 2500 EH Den Haag

Aan de Werkgroep Hulp Inbeslaggenomen Honden

Prins Clauslaan 16

2595 AJ Den Haag

Telefoon +31 (0)70 339 96 00

telefax +31 (0)70 339 98 54

Onderdeel	Handhavingsbeleid	Bij beantwoording de
Contactpersoon	mr. R.P.L. van Loon/mr. K. van den Bogaard	datum en ons kenmerk
Datum	4 februari 2010	vermelden. Wilt u slechts
Ons kenmerk	PaG/HB/14514	één zaak in uw brief
Onderwerp	Uw brief van 19 januari 2010	behandelen

Geachte mevrouw Van de Werd,

Naar aanleiding van het gesprek dat op vrijdag 18 december jl. met u en de heer Dekker heeft plaatsgevonden, heeft u op 19 januari jl. een brief gestuurd aan het College met daarin nog enkele vragen, suggesties en opmerkingen. Daarnaast heeft u een verslag gemaakt van hetgeen is besproken. In deze brief zal ik nader op ingaan op uw vragen, suggesties en opmerkingen.

In uw brief geeft u in de eerste plaats aan dat het voor u onduidelijk is welke instanties het College heeft aangeschreven over een verplichte opvoedcursus voor eigenaren van honden. Ten aanzien van deze onduidelijkheid merk ik het volgende op. Naar aanleiding van de intrekking van de Regeling Agressieve Dieren (hierna: RAD) per 1 januari 2009 heeft de Minister van LNV aangekondigd dat de genoemde regeling zou worden opgevolgd door de Regeling Agressieve Honden (hierna: RAH). Het openbaar ministerie (hierna: OM) heeft een aantal bezwaren tegen de nieuwe regeling geuit, aangezien deze regeling zich teveel richtte op de hond en te weinig op de eigenaar van de hond. Naast het verplicht stellen van een cursus voor het houden van bepaalde hondenrassen heeft het OM bepleit dat voor bepaalde hondenrassen een verplichte vergunning alsmede een aansprakelijkheidsverzekering zou moeten worden ingevoerd. Deze voorstellen zijn ter kennis gebracht van de minister van Justitie. Uiteindelijk heeft de minister van LNV besloten de RAD niet te vervangen door de RAH, waardoor er verder geen vervolg is gegeven aan de voorstellen van het OM. Gelet hierop heeft het College geen instanties aangeschreven.

Voorts geeft u aan dat de rustperiode van vier weken na de inbeslagname alleen zin heeft als een hond uit z'n isolatie wordt gehaald zoals bij het trainingscentrum van Martin Gaus gebeurt. Zoals tijdens het gesprek op 18 december jl. is aangegeven heeft het College deze rustperiode ingelast op aanraden van de gedragsdeskundige van de Rijksuniversiteit van Utrecht. De gedragsdeskundig heeft aangegeven dat een inbeslagname van invloed is op het gedrag van de hond. Om de hond zo goed mogelijk te kunnen testen, is een dergelijke periode ingelast. De opslaghouders zullen, voordat het risico-assessment wordt afgenomen, op een zorgvuldige wijze met de hond omgaan.

In de derde plaats geeft u aan dat u onlangs heeft vernomen dat het arrondissementsparket te Almelo en de rechtbank te Almelo zich hebben verzet tegen plaatsing van een hond bij Martin Gaus. Navraag bij het arrondissementsparket te Almelo leert dat de raadsman in de strafzaak tegen de verdachte om een mini-instructie heeft verzocht. De onderzoekshandeling die de raadsman heeft willen laten verrichten betrof een tegenonderzoek door een deskundige, te weten Martin Gaus. De officier van justitie heeft zich hier niet tegen verzet. De rechtbank te Almelo was echter van oordeel dat de gevraagde onderzoekshandeling slechts zag op een beklagprocedure over inbeslagneming van de hond en niet op het strafbare feit van artikel 425 van het Wetboek van Strafrecht. Het verzoek van de raadsman is dan ook niet-ontvankelijk verklaard. Uit het vorenstaande kan worden afgeleid dat deze niet-ontvankelijkheid een oordeel is van de rechtbank en niet van het OM.

In z'n algemeenheid kan worden gesteld dat het OM geen bezwaar heeft tegen plaatsing van een hond bij het trainingscentrum van Martin Gaus. De kosten van het verblijf en de training komen echter voor rekening van de eigenaar.

Voorts vraagt u of het mogelijk is dat de opslaghouders 1 x per twee weken een kort verslag kan opstellen over de inbeslaggenomen hond om deze via het OM dan wel de Dienst Regelingen aan de eigenaar te kunnen sturen. Ik merk hierover op dat deze activiteit niet behoort tot de normale taak van de opslaghouders. De opslaghouders zijn er primair voor het beslag (de hond) en niet voor de eigenaar.

In de vijfde plaats beklagt u zich er over dat in het strafrecht een hond wordt aangemerkt als een zaak en vraagt u of de intrinsieke waarde van dieren niet voorop kan staan. Zoals tijdens het gesprek op 18 december jl reeds is aangegeven is een dier in het strafrecht juridisch gekwalificeerd als een zaak. Indien u dat anders geregeld wilt zien, zult u zich moeten wenden tot de wetgever en niet tot het OM. Het OM houdt zich immers bezig met de opsporing en vervolging van strafbare feiten. Los van deze juridische benadering wil ik er wel op wijzen dat het OM zeer zorgvuldig omgaat

met de belangen van dieren in strafrechtelijke procedures. In zaken waarin er sprake is van inbeslagname van levende have, zal door de officier van justitie zo snel mogelijk een beslissing worden genomen. Dat honden voorheen soms lang in opslag zaten hing mede samen met de rechtsmiddelen die door verdachten werden aangespannen, waardoor procedures soms lang konden duren. Het College verwacht dat met intrekking van de RAD de honden aanmerkelijk korter in opslag zullen verblijven.

Voorts geeft u aan dat het u niet duidelijk is waarom eigenaren — die ongeschikt zijn om een hond te hebben — geen houdverbod krijgen. U verwijst hiervoor naar het wetsvoorstel van de voormalige Tweede Kamerleden Eerdmans (LPF) en Wolfsen (PvdA). In de eerste plaats wijst het College u er op dat er tot heden nog sprake is van een wetsvoorstel. Daarnaast wordt uit de toelichting op het wetsvoorstel duidelijk dat het houdverbod zich met name richt op notoire dierenbeulen, hetgeen inhoudt dat deze personen worden verdacht van dierenmishandeling en/of verwaarlozing. Of een voorgesteld houdverbod eveneens ziet op eigenaren die onvoldoende evenwicht hebben op hun hond, dient te worden gezien. Datzelfde geldt voor het huidige artikel 14c, tweede lid, onderdeel 5 Wetboek van Strafrecht. Hoewel deze bepaling aan de rechter de mogelijkheid biedt om bij een veroordeling op basis van artikel 425 WvSr (ophitsen et cetera van een dier) een bijzondere voorwaarde te stellen, is het zeer de vraag of gezien de aard van de onderliggende overtreding de rechter zal overgaan tot het opleggen van een tijdelijk 'houdverbod'. Het opleggen van een 'houdverbod' als bijzondere voorwaarde past immers meer bij delicten als verwaarlozing van dieren of dierenmishandeling dan bij overtreding van artikel 425 WvSr.

Daarnaast geeft u aan dat opslaghouders soms niet bereid zijn een hond met bepaalde voorwaarden, zoals een aanlijn- en muilkorfgebod, te herplaatsen. Dergelijke signalen zijn bij mij niet bekend. Los daarvan is het herplaatsen van honden een taak van de Dienst Regelingen en niet van het OM.

Voorts verzoekt u het OM om bij inbeslaggenomen honden dezelfde procedure te volgen als bij verdachten die in voorlopige hechtenis zitten. Het College merkt op dat de wet deze mogelijkheid niet biedt. De procedure rond voorlopige hechtenis is gericht op de verdachte en niet op het beslag. Indien u dit wilt veranderen, zult u zich moeten wenden tot de wetgever.

Ten aanzien van uw vraag of het OM vaker gebruik maakt van de mogelijkheid van een voorwaardelijk sepot, merkt het College op dat dit afhangt van het individuele geval. Het is aan beoordeling van de officier van justitie of een voorwaardelijk sepot aan een verdachte zal worden aangeboden.

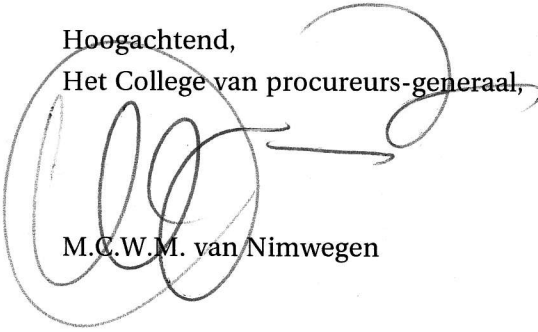
Op uw vraag of het Parket Generaal iets gaat doen met de door u aangedragen onderwerpen, kan ik slechts herhalen wat in het gesprek van 18 december jl. is meegedeeld. Het OM doet al erg veel op het gebied van zaken waarbij honden zijn betrokken. Afgelopen twee jaar zijn er diverse beleidsbrieven naar de parketten gezonden over de wijze waarop zij met inbeslaggenomen honden dienen om te gaan. In dit beleid staat zowel de bescherming van de samenleving als het welzijn van de honden centraal.

In uw laatste punt vraagt u zich af of er een gezamenlijke werkgroep van LNV, politie, justitie en OM is, die zich bezig houdt met inbeslaggenomen honden. Het College merkt op dat een dergelijke werkgroep nooit formeel heeft bestaan. Wel is er in de afgelopen twee jaar intensief overleg geweest tussen de genoemde partijen. Dit overleg vindt nog steeds op ah hoc basis plaats.

Tot slot wil ik nog een opmerking maken over het meegezonden verslag. Aangezien voor aanvang van het gesprek hierover geen afspraken zijn gemaakt tussen het Parket Generaal en u, beschouw ik het als een weergave van uw persoonlijke indruk van het gesprek.

Ik hoop hiermee uw brief van 19 januari jl. afdoende te hebben beantwoord.

Hoogachtend,
Het College van procureurs-generaal,

M.C.W.M. van Nimwegen